

DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 15. DECEMBER 1977 ¹

**Fritz Fuss KG Elektrotechnische Fabrik
mod Oberfinanzdirektion München
(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Bundesfinanzhof)**

Sag 60/77

Sammendrag

*Fælles toldtarif — varebetegnelse — elektriske enkeltapparater — karakter af »dele«
— tarifiering under position 85.17*

Bestemmelse nr. 2, jf. nr. 5 til afsnit XVI i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at elektriske enkeltapparater, der kendetegnet sædvanligvis anvendes til elektriske signalapparater, akustiske eller visuelle, i den i position 85.17 forudsatte betydning, udgør »dele« i den i bestemmelse

nr. 2 forudsatte betydning, hvorfor de i medfør heraf skal tariferes under position 85.17, også selv om de indføres uden de kabler, som forbinder de enkelte dele, og uden de akustiske eller optiske signalgivere.

I sag 60/77

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 er indgivet til Domstolen af Bundesfinanzhof for i den for nævnte ret verserende sag mellem

FRITZ FUSS KG ELEKTROTECHNISCHE FABRIK, Albstadt 1-Ebingen,

og

OBERFINANZDIREKTION MÜNCHEN,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af den fælles toldtarif med henblik på tarifiering af bestemte elektriske apparater,

afsiger

¹ — Processprog: Tysk.

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden G. Bosco, dommerne J. Mertens de Wilmars og A. O'Keeffe,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de indlæg, som er indgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statuten for EØF's Domstol, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og skriftvekslingen

1. Tvisten i hovedsagen vedrører den toldmæssige tarifiering af varer, der betegnes som »ultralydsbevægelsesindikator Advisor III og Advisor VI«. Deres funktion består i at afsløre bevægelser i lokaler og at videregive disse informationer ved hjælp af elektriske impulser gennem et elektrisk kabel til en ydre signalgiver (melder). Kablet og melderer er ikke genstand for tarifieringen.

Konstruktionen og funktionen er i det væsentlige ens for typerne »Advisor III« og »Advisor VI«. Den sidstnævnte er bestemt til overvågning af større rum og er derfor dyrere. Begge meldere består alt efter konstruktionen af et hovedapparat og et antal satellitapparater (ved Advisor III indtil 3, ved Advisor VI indtil 20).

Kontrolapparatets metal- eller kunststofkabinet indeholder en ultralydsender, en

ultralydmodtager (i Advisor VI desuden også en forstærker), en signalbehandlingsenhed (evalueringselektronik) og en alarmrelæudgang. Satellitapparaterne indeholder kun sender og modtager. Signalevalueringen sker i elektronikken i hovedapparatet. Advisor VI omfatter desuden to kabelovervågningsenheder, som overvåger forbindelseskablerne med henblik på afbrydelser og kortslutninger.

Finder bevægelser sted i overvågningsområdet, ændres de lydbølger, som registreres af apparaternes ultralydmodtagere, efter den såkaldte »doppler-effekt« i forhold til de lydbølger, der udsendes af ultralydsenderen. Disse ændringer bliver omformet til elektriske signaler og ledes gennem kabler til kontrolapparatet, hvor de bliver evalueret, og i tilfælde af alarm bliver de videreledt gennem en alarmrelæudgang til en ydre signalgiver.

2. Den 12. maj 1975 meddelte Oberfinanzdirektion München (herefter benævnt: OFD) firmaet Fritz Fuss KG, Elektrotechnische Fabrik (herefter benævnt: Fuss) to bindende toldtariferingsudtalelser vedrørende disse varer.

OFD henførte begge bevægelsesindikatorer under position 85.22 C som følge af

deres funktion og konstruktion (»elektriske maskiner og apparater, der ikke henhører under nogen anden position i dette kapitel«), for hvilke der gælder en toldsats på 13 % (autonom) eller 8 % (bundet).

Den 6. juni 1975 indgav Fuss klage over disse toldtariferingsudtalelser og anmodede om, at begge advisorerne blev tariferet under position 85.17 (»elektriske signalapparater, akustiske eller visuelle (f.eks. ... tyverialarmer)«), for hvilke der gælder en toldsats på 15 % (autonom) eller 6 % (bundet). Fuss anførte som begrundelse herfor, at advisorerne ikke var selvstændige apparater med selvstændig funktion men derimod nødvendige bestanddele af et alarmeringsanlæg. De er udelukkende konstrueret til anvendelse i alarmeringsanlæg; der består ikke nogen anden anvendelsesmulighed. Under disse omstændigheder skal de omtvistede varer tariferes under position 85.17. Tarifieringen under denne position stemmer ikke alene overens med den praksis, der følges inden for Fællesskabet, men er også i overensstemmelse med de forklarende bemærkninger til Bruxelles nomenklaturen, hvorefter de omhandlede varer henhører under position 85.17 som »dele til varer under nærværende position«.

Fuss konkludere, at tarifiering under position 85.22 følgelig var udelukket, fordi denne position kun gælder for elektriske apparater, som har en selvstændig funktion.

OFD tilbageviste klagen ved beslutning af 1. september 1975. OFD indrømmede, at advisorerne er nødvendige bestanddele af alarmeringsanlæg; dog udøver de en selvstændig funktion som alarmudløser, også selv om de ikke umiddelbart afgiver akustiske eller visuelle signaler. Bestemmelse nr. 2, litra a) til afsnit XVI i den fælles toldtarif kunne ikke finde anvendelse i det foreliggende tilfælde. Denne bestemmelse forudsætter nemlig, at det drejer sig om dele af en fast sammenføjet, materiel enhed, mens de alarmeringsanlæg, som advisorerne er bestemt for, består af flere apparater, som alene er indbyrdes forbundet ved elektriske lednin-

ger, og hvis system danner »funktionelle enheder«. For tarifieringen af de akustiske bestanddele af sådanne funktionelle enheder anførte OFD, at de forklarende bemærkninger til afsnit XVI i Bruxelles-nomenklaturen indeholder en »specialbestemmelse«, hvorefter særskilt indførte komponenter tariferes »i deres egne respektive positioner«.

OFD anførte, at tarifiering af advisorerne under position 85.17 derfor kun var mulig, hvis disse apparater efter deres særlige beskaffenhed udgør varer, der er omfattet af denne position, hvorved de netop vil blive tariferet under deres egen »respektive position«. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag.

3. Bundesfinanzhof, som den pågældende virksomhed har indbragt dette spørgsmål for, mener, at tvistens afgørelse afhænger af fortolkningen af den fælles toldtarif. Ved kendelse af 19. april 1977, indgået til Domstolens justitskontor den 12. maj 1977, har den derfor udsat sagen og forelagt Domstolen følgende spørgsmål:

»Skal bestemmelse nr. 2 jf. bestemmelse nr. 5 til afsnit XVI i den fælles toldtarif fortolkes således, at også elektriske enkeltapparater, der tilsammen udgør de nødvendige bestanddele af et elektrisk signalapparat til akustiske eller visuelle signaleringsformål, som omhandles i position 85.17 i den fælles toldtarif, men som imidlertid ikke kan henføres under denne position, fordi de skal tariferes uden de kabler, som forbinder de enkelte elektriske apparater, og uden akustiske eller optiske signalgivere, skal anses for dele til maskiner hhv. dele i den førstnævnte bestemmelses forstand, eller omfatter denne bestemmelse nr. 2 kun dele af en fast sammenføjet enhed?»

I sin forelæggelseskendelse anfører Bundesfinanzhof især:

— For tarifieringen kommer det især an på, om de her omtvistede elektriske apparater, som er nødvendige for installationen af et elektrisk signalapparat, kan anses som dele til maskiner i

den i bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI i den fælles toldtarif forudsatte betydning.

- I det foreliggende tilfælde kan det imidlertid betvivles, om denne bestemmelse er anvendelig, fordi det ved de pågældende elektriske apparater ikke drejer sig om dele af en fast sammenføjnet enhed med derimod om en kombineret maskine i den i bestemmelse nr. 3 til afsnit XVI forudsatte betydning, hvis enkeltapparater kun er forbundet indbyrdes med elektriske kabler.
- I forbindelse med sådanne kombinerede maskiner henholdsvis apparater, som består af funktionelle enheder, taler de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen ikke om dele, men derimod om forskellige, adskilte dele, som kun kan henføres under position 85.17, når alle delene til disse enheder indføres samtidigt. Særskilt importerede dele skal derimod tariferes i deres egne respektive positioner.

4. Firmaet Fuss, repræsenteret af autoriseret revisor og rådgiver i skattesager Heinz Stehle, og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af sin juridiske konsulent Manfred Beschel, har i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statuten for EØF-Domstolen indgivet skriftlige indlæg.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95 besluttet at henvise sagen til Domstolens første afdeling og at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Skriftlige indlæg i henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statuten for EØF-Domstolen

a) *Firmaet Fuss* anfører først:

- Det er ubestridt, at alarmeringsanlæg som sådanne falder ind under position 85.17 i den fælles toldtarif;

- de (komplette) alarmeringsanlæg, som fremstilles og sælges af Fuss, falder typisk ind under den kategori af maskiner og apparater, der er anført og beskrevet i de forklarende bemærkninger til position 85.17;
- denne position gælder ikke alene for komplette alarmeringsanlæg, men også for dele til sådanne.

På baggrund af denne præcisering fremfører Fuss derefter, at det med de omtvistede advisorer drejer sig om dele til apparater, som ikke har nogen selvstændig funktion, og som kun kan anvendes i forbindelse med alarmeringscentralen og alarmgiveren. Disse advisorer er i øvrigt også konstrueret med henblik på dette specielle formål alene; faktisk har de heller ikke senere kunnet anvendes til andre anlæg eller apparater. Ligeledes har der indtil nu ikke kunnet forudses nogen anden mulig anvendelse i fremtiden.

Det står desuden fast, at position 85.22 kun omfatter sådanne apparater, som har en egen selvstændig funktion. Da advisorerne ikke kan fungere selvstændigt, er en tarifiering under position 85.22 således udelukket.

I betragtning af toldtariffens hele opbygning er det ulogisk ikke at tarifere dele til alarmeringsanlæg under specialpositionen for disse apparater, men at henføre dem under position 85.22, der tjener som opsamlingsbestemmelse, og kun omfatter apparater, der ikke kan tariferes under en anden position.

Den foreslåede tarifiering er desuden i overensstemmelse med den praksis, der følges af Fællesskabets andre medlemsstater, især Belgien. De nationale myndigheder i disse medlemsstater ville bestemt ikke foretage tarifieringen under position 85.17, hvis bestemmelserne i den fælles toldtarif overhovedet ikke gav dem mulighed herfor.

En anden tarifiering kommer kun i betragtning i grænse- eller tvivlstilfælde. Men når de andre medlemsstater dog har besluttet at anvende position 85.17, er det

ikke hensigtsmæssigt at træffe en modsat afgørelse for de omtvistede indførsler. Der bør også tages hensyn til den konkurrencemæssige ulempe, som vil følge heraf for den tyske økonomi. Under alle omstændigheder foreligger der ikke et grænsetilfælde i den foreliggende sag.

b) *Kommissionen* anfører for det første, at det svar, som skal gives Bundesfinanzhof, ikke må begrænses til en fortolkning af bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI i den fælles toldtarif, thi fortolkningen af denne bestemmelse gør det ikke muligt fuldt ud at afdække den fællesskabsretlige problematik, som er blevet rejst af den nationale ret. I så henseende er det passende også at undersøge den almindelige tariferingsbestemmelse nr. 2, litra a), der er affattet således: »Når en bestemt vare nævnes i en positionstekst, omfatter positionen også ukomplette eller ufærdige varer . . . , for så vidt de fremtræder som i det væsentlige komplette eller færdige varer» (EFT 1974, L 295, s. 11).

For det andet henviser Bundesfinanzhof til bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI i den fælles toldtarif, uden nærmere at præcisere hvilken af de dér under litra a) til c) nævnte tariferingsregler den anser for afgørende.

I betragtning af, at en »teoretisk« anvendelse af den nævnte bestemmelse synes at ville medføre en tarifiering under position 85.17 i henhold til bestemmelse nr. 2, litra b), nærer Bundesfinanzhof åbenbart den opfattelse, at problemet vedrørende tarifiering »i deres egne respektive positioner« — det egentlige spørgsmål i hovedsagen — ikke længere består, for så vidt bestemmelse nr. 2 overhovedet gælder for dele af den pågældende art.

Denne opfattelse er imidlertid ikke begrundet. For at give den nationale ret en formålstjenlig oplysning vedrørende fællesskabsrettens indhold og rækkevidde er det derfor ifølge Kommissionen også påkrævet at tage stilling til fortolkningen af de andre muligheder for tarifiering, som er indeholdt i bestemmelse nr. 2, li-

tra a) til c), såvel som det indbyrdes forhold mellem disse regler.

Efter disse præciseringer anfører Kommissionen, at når varen ikke foreligger samlet, indeholder den fælles toldtarif tre muligheder for tarifiering, nemlig tarifiering af:

- den *komplette* vare, der som sådan er omfattet af ordlyden af en position eller underposition, i givet fald ved anvendelse af fortolkningsbestemmelser eller fortolkningsprincipper;
- den *ukomplette eller ufærdige* vare, for så vidt den fremtræder som en i det væsentlige komplet eller færdig vare. Den almindelige tariferingsbestemmelse nr. 2, litra a) foreskriver herved den samme tarifiering som for en komplet eller færdig vare;
- *dele eller enkeltdele* til varer, for hvis tarifiering den fælles toldtarif indeholder bestemmelser i de respektive afsnit eller kapitler, i hvilke der afskrives særlige tariferingsregler, såsom bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI.

Når Bundesfinanzhof derfor anfører, at de omtvistede varer ikke kan tariferes under position 85.17, »fordi de ikke fuldt ud kan udfylde deres funktion som elektriske signalapparater, da der mangler det kabel, som forbinder de enkelte apparater og den egentlige signalgiver«, så udelukker dette på ingen måde anvendelsen af den almindelige tariferingsbestemmelse nr. 2, litra a), og dermed en tarifiering under position 85.17. Herved kommer det an på, om allerede kontrolapparatet sammen med satellitapparaterne ved et alarmeringsanlæg, der arbejder efter ultralyd-princippet, i det væsentlige fremtræder som et sådant alarmeringsanlæg. Denne mulighed er ikke udelukket, allerede fordi anlægget ikke kan fungere uden kabler og signalgiver. Også når en vare (endnu) ikke fuldt ud kan udøve den bestemmelsesmæssige funktion, er det muligt, at den efter sin beskaffenhed besidder den komplette vares væsentligste kendetegn. Dette må antages, når

- den pågældende genstand foreligger således, at det objektivt kan konstate-

- res, hvilken (komplet) vare der skal fremstilles deraf, og
- de endnu manglende dele er af underordnet betydning for helheden (eksempelvis at deres værdi kun er ringe i forhold til »helheden«).

Det tilkommer naturligvis den nationale ret at bedømme, om de ovennævnte betingelser er opfyldt i et konkret tilfælde.

Bundesfinanzhof er netop gået ud fra, at den omtvistede vare ikke i det foreliggende tilfælde kan tariferes under position 85.17 i henhold til den almindelige tariferingsbestemmelse nr. 2, litra a), og har derefter forelagt spørgsmålet vedrørende fortolkningen af bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI, for at få oplyst, om den pågældende vare kan tariferes som »dele« i den i den nævnte bestemmelse forudsatte betydning.

Ifølge Kommissionen omfatter det i denne bestemmelse anvendte udtryk »dele« alle dele til de i afsnit XVI i den fælles toldtarif anførte varer og således også elektriske apparater af den pågældende art.

Det afgørende problem er, om en komplet tyverialarm, der består af særskilte (med kabler) indbyrdes løst forbundne apparater, skal tariferes under position 85.17.

Selv om flere bestemmelser i den fælles toldtarif kan give det indtryk, at en maskine (eller et apparat) kun kan tariferes under den position, som særligt er foreskrevet derfor, hvis den udgør en »fysisk enhed«, så retfærdiggør hverken målsætningerne for den fælles toldtarif eller ordlyden af Bruxelles-nomenklaturen en snæver opfatelse, der begrænser begrebet maskine (eller apparat) til »fysisk sammenføjede« enheder.

Efter formuleringen stiller positionerne i kapitlerne 84 og 85 to grundbetingelser vedrørende varernes karakteristika. Det skal dreje sig om varer

- med bestemte karakteristika beroende på den tekniske konstruktion, der op-

- fylder de kriterier, der må stilles til begrebet maskine (eller et apparat),
- der efter deres objektive beskaffenhed er bestemt til at udøve en bestemt funktion, som er specificeret i vedkommende position.

Disse grundbetingelser opfylder ikke alene det almindelige tariferingsprincip, hvorefter varer skal tariferes på grundlag af de objektive kriterier, der følger af deres beskaffenhed, men imødekommer ligeledes en fornuftig økonomisk betragtningssmåde, der også ligger til grund for de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen, hvor denne omhandler de »funktionelle enheder«.

Indførelsen af begrebet »funktionel enhed« udelukker hverken anvendelsen af den almindelige tariferingsbestemmelse nr. 2, litra a) eller anvendelsen af bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI. For det første kan det tænkes, at en »funktionel enhed« er ukomplet i den i den almindelige tariferingsbestemmelse nr. 2, litra a) forudsatte betydning. Hertil er det alene tilstrækkeligt, at den funktionelle sammenhæng fremgår af de forhåndenværende dele, således at der kan tales om, at de »fremtræder som i det væsentlige komplette« varer. For det andet, når de varer, som skal tariferes, objektivt kan identificeres som »dele« til en funktionel enhed, der er omfattet af en bestemt position i den fælles toldtarif, er der intet til hinder for at anvende bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI.

Denne bestemmelse er ikke i modstrid med de tariferingsregler for »funktionelle enheder«, som er indeholdt i de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen. Ifølge disse regler skal enkelte apparater, der ikke objektivt kan identificeres som »dele« af en funktionel enhed tariferes »i deres egne respektive positioner«. Hvis disse apparater derimod objektivt kan klassificeres som »dele af en funktionel enhed«, finder den ovennævnte bestemmelse nr. 2 principielt anvendelse. Denne bestemmelse angiver selv hvorledes tarifieringen skal foretages og opregner herved tre muligheder under litra a),

b) og c). For det tilfælde, at den finder anvendelse, er det ikke overflødigt at besvare spørgsmålet, om den omtvistede maskine efter ordlyden af litra a) udgør en vare, der er »nævnt i en af positionerne i kap. 84 eller 85« og således skal tariferes i sin »egen respektive position«, eller om den nævnte maskine er omfattet af bestemmelsens litra a) eller c).

Hvis advisorerne, således som OFD antager, opfylder betingelserne for en tarifiering under position 85.22 C, er bestemmelse nr. 2 relevant.

Det fremgår dog af position 85.22 — især sammenlignet med position 85.28 — at de varer, som den finder anvendelse på, er »selvstændige« elektriske maskiner og apparater, og at den således som afgørende kriterier for tarifiering kræver, at de nævnte varer har deres »egen selvstændige funktion« (jf. også de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen). Problemet, om de omtvistede advisorer skal tariferes under denne position, er derfor snævert forbundet med spørgsmålet, om de pågældende produkter har deres »egen selvstændige funktion«.

For det første betyder den omstændighed, at et apparat er uundværligt for en større funktionel enheds samlede funktion, ikke nødvendigvis, at det enkelte apparat ikke kan have en selvstændig funktion. Omvendt kan apparatets selvstændige funktion ikke udledes af det forhold, at det udøver en (ufuldstændig) del af den samlede funktion.

For det andet er de forklarende bemærkninger til position 85.22 i den fælles toldtarif lidet oplysende for besvarelsen af det forelagte spørgsmål. Alene de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen vedrørende position 84.59 giver en almindelig karakterisering af de omtvistede varer på grundlag af bestemte kriterier.

Som apparater med »selvstændig funktion« skal herefter anses:

»A — Mekaniske anordninger ..., hvis funktion kan udføres adskilt fra og uafhængigt af andre maskiner eller apparater.

B — mekaniske anordninger, som kun kan udføre deres funktion, når de er monteret på en anden maskine eller et andet apparat eller er indbygget i en mere sammensat maskinel enhed, forudsat at denne funktion:

1. klart adskiller sig fra den funktion, der udføres af den maskine eller det apparat, hvorpå de skal monteres, eller af den maskinelle enhed, hvori de skal indbygges, og
2. ikke udgør en integrerende og uadskillelig del af maskinens, apparatets eller enhedens funktion.

Varerne af den her foreliggende art har imidlertid ingen selvstændig funktion i forhold til det komplette alarmeringsanlæg. Deres funktion adskiller sig ikke klart fra selve alarmeringsapparatets men indgår som en integrerende del af anlæggets funktion. Derfor er de pågældende varer ikke omfattet af position 85.22 C, idet de ikke har en selvstændig funktion.

Dette resultat falder desuden sammen med underposition 85.17-90 i den statistiske varefortegnelse for Fællesskabets udenringshandel — NIMEXE — (Rådets forordning nr. 1445/72 af 24. 4. 1972, JO 1972, L 161, s. 1), i hvilken der for »dele« til elektriske signalapparater henvises til position 85.17. NIMEXE er ganske vist en selvstændig fællesskabsretsakt i forhold til den fælles toldtarif, men overtager positionerne og underpositionerne i den fælles toldtarif og opstiller dem i »statistiske underopdelinger«. Det er derfor berettiget at anvende disse underopdelinger som hjælpemiddel ved fortolkningen af den fælles toldtarif.

Kommissionen foreslår sammenfattende, at det forelagte spørgsmål besvares således:

1. Begrebet »dele til maskiner« (hhv. dele til apparater og redskaber) i bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI i den fælles toldtarif forudsætter ikke, at det drejer sig om dele af en fast sammenføjet enhed. Den nævnte bestemmelse finder derfor også anvendelse, når det drejer sig om objektivt genkendelige dele til et akustisk eller visuelt signalapparat under position 85.17 i den fælles toldtarif, der består af indbyrdes adskilte enkeltapparater, som alene er forbundet ved elektriske kabler, dog under forudsætning af at disse dele ikke skal anses for ukomplette varer i den i den almindelige tarifieringsbestemmelse nr. 2, litra a) forudsatte betydning og skal tariferes tilsvarende.
2. Dele til et akustisk eller visuelt signalapparat under position 85.17 i den

fælles toldtarif, hvis funktion består i, under anvendelse af bestemte tekniske metoder (ultralyd), at afsløre bevægelser i lokaler og at viderelede denne information gennem kabler til en ydre signalgiver, har ingen selvstændig funktion i forhold til signalapparatet i dets helhed og kan derfor ikke tariferes under position 85.22 C i den fælles toldtarif.

III — Mundtlige forhandlinger

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har afgivet mundtlige indlæg under retsmødet den 20. oktober 1977;

generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 1. december 1977.

Præmisser

- 1 Ved kendelse af 19. april 1977, indgået til Domstolen den 12. maj 1977, har Bundesfinanzhof i henhold til EØF-traktatens artikel 177 forelagt følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal bestemmelse nr. 2 jf. bestemmelse nr. 5 til afsnit XVI i den fælles toldtarif fortolkes således, at også elektriske enkeltapparater, der tilsammen udgør de nødvendige bestanddele af et elektrisk signalapparat til akustiske eller visuelle signaleringsformål som omhandlet i position 85.17 i den fælles toldtarif, men som imidlertid ikke kan henføres under denne position, fordi de skal tariferes uden de kabler, som forbinder de enkelte elektriske apparater, og uden akustiske eller optiske signalgivere, skal anses for dele til maskiner hhv. dele i den i førstnævnte bestemmelses forstand, eller omfatter denne bestemmelse nr. 2 kun dele af en fast sammenføjet enhed?»

- 2 dette spørgsmål er blevet rejst under en tvist vedrørende tarifieringen af varer, der betegnes som »ultralydbevægelsesindikator Advisor III hhv. Advisor VI«, og som tjener til at afsløre bevægelser i lokaler og at viderelede denne information til en alarmgiver (akustisk eller optisk signalgiver) ved hjælp af elektriske impulser, der føres gennem et elektrisk kabel;

toldmyndighederne henførte i to bindende toldtariferingsudtalelser af 12. maj 1975 disse varer under position 85.22 C i afsnit XVI, kapitel 85 i den fælles toldtarif (»elektriske maskiner og apparater, der ikke henhører under nogen anden position i dette kapitel: ... andre varer«);

sagsøger i hovedsagen har bestridt denne tarifiering under henvisning til, at den omtvistede vare falder ind under den i samme afsnit og kapitel anførte position 85.17: »elektriske signalapparater, akustiske eller visuelle (f.eks. ... tyverialarmer og brandalarmer), bortset fra varer henhørende under position 85.09 og 85.16«.

- 3 Bestemmelserne til afsnit XVI i den fælles toldtarif nævner i nr. 2 »dele til maskiner« og i nr. 3 »kombinerede maskiner der består af to eller flere maskiner«;

ifølge bestemmelse nr. 5 forstås ved betegnelsen »maskiner« alle maskiner, apparater og redskaber, der henhører under dette afsnit;

- 4 den nationale ret præciserer i sit spørgsmål, at dette især vedrører tarifieringen af elektriske »enkeltapparater, der tilsammen udgør de nødvendige bestanddele af et elektrisk signalapparat til akustiske eller visuelle signaleringsformål ... «;

ved besvarelsen af dette spørgsmål skal det derfor undersøges, om varer af den pågældende art udgør »dele til maskiner« eller »kombinerede maskiner« i den i de ovennævnte bestemmelser nr. 2 og 3 forudsatte betydning.

- 5 Bestemmelse nr. 3 lyder: »når andet ikke er bestemt, tariferes kombinerede maskiner, der består af to eller flere maskiner, der er sammenbygget til en enhed, samt maskiner, der er indrettet til at udføre flere funktioner (komplementære eller alternative), efter den pågældende kombinations eller maskines hovedfunktion«;

ifølge de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen vedrørende denne bestemmelse betragtes maskiner af forskellig art som »sammenbygget til en enhed« i toldtariffens forstand, »når den ene er indbygget i eller monteret på en anden eller mere generelt når maskinerne er fast sammenføjet og således udgør en fysisk enhed;

de forklarende bemærkninger præciserer desuden, at begrebet »maskinkombinationer« i den i bestemmelse nr. 3 forudsatte betydning ikke omfatter maskiner eller apparater, der består »af særskilte komponenter, der er bestemt til at ... udføre en klart defineret enkeltfunktion«, såsom netop »tyverialarmer«;

det følger af de her nævnte forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen, at en samling særskilte komponenter, der er bestemt til at udgøre en funktionel enhed, såsom tyverialarmer, skal anses som »dele til maskiner« i den i bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI i den fælles toldtarif forudsatte betydning og skal tariferes i henhold til kriterierne i denne bestemmelses litra a), b) og c);

tarifering efter denne bestemmelses litra a) forudsætter, at de pågældende dele til maskiner på grund af deres karakteristika falder ind under en særlig position i kapitel 84 eller 85;

bestemmelsens litra b) vedrører dele, »der sædvanligvis anvendes til en bestemt art maskine eller til flere maskiner henhørende under samme position«;

for tarifering efter denne bestemmelse er det ikke påkrævet, at de pågældende dele tilsammen udgør alle de komponenter, som normalt danner en komplet maskine;

dette følger af de almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif, der under nr. 2, litra a) foreskriver, at »når en bestemt vare nævnes i en positionstekst, omfatter positionen også ukomplette eller ufærdige varer af den omhandlede art, for så vidt de fremtræder som i det væsentlige komplette eller færdige varer«;

de nødvendige komponenter til en af en position omfattet maskine, der udgør en funktionel enhed, og som tilsammen i det væsentlige fremtræder som den komplette maskine, omfattes således af begrebet »dele« i den i bestemmelse nr. 2 til afsnit XVI i den fælles toldtarif forudsatte betydning og skal tariferes i henhold til kriterierne i denne bestemmelses litra b);

- 6 det forelagte spørgsmål vil derfor være at besvare med, at bestemmelse nr. 2, nr. 5 til afsnit XVI i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at elektriske enkeltapparater, der kendeligt sædvanligvis anvendes til elektriske signalapparater, akustiske eller visuelle, i den i position 85.17 forudsatte betydning, udgør »dele« i den i denne bestemmelse nr. 2 forudsatte betydning, hvorfor de i medfør heraf skal tariferes under position 85.17, også selv om de indføres uden de kabler, som forbinder de enkelte dele, og uden de akustiske eller optiske signalgivere.

Vedrørende sagsomkostningerne

- 7 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg til Domstolen, kan ikke godtgøres;

da retsforhandlingerne i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som Bundesfinanzhof har forelagt ved kendelse af 19. april 1977, for ret:

Bestemmelse nr. 2, jf. nr. 5 til afsnit XVI i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at elektriske enkeltapparater, der kendetegnet sædvanligvis anvendes til elektriske signalapparater, akustiske eller visuelle, i den i position 85.17 forudsatte betydning, udgør »dele« i den i denne bestemmelse nr. 2 forudsatte betydning, hvorfor de i medfør heraf skal tariferes under position 85.17, også selv om de indføres uden de kabler, som forbinder de enkelte dele, og uden de akustiske eller optiske signalgivere.

Bosco

Mertens de Wilmars

O'Keeffe

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. december 1977.

A. Van Houtte

G. Bosco

Justitssekretær

Formand for første afdeling